

ПРО МУЛЬТИПЛІКАТИВНІСТЬ КАНОНІЧНИХ ДІАГОНАЛЬНИХ ФОРМ МАТРИЦЬ НАД ОБЛАСТЮ ГОЛОВНИХ ІДЕАЛІВ. II

We investigate the structure of matrices over a domain of principal ideals which possess the property of multiplicativity of canonical diagonal forms.

Досліджується структура матриць над областю головних ідеалів, які мають властивість мультиплікативності канонічних діагональних форм.

Нехай R — область головних ідеалів; e — одиничний, 0 — нульовий елементи кільця R ; $R_{m,n}$ — множина $(m \times n)$ -вимірних матриць над R , $m \geq 2$; I_k — одинична матриця порядку k . Матрицю $H \in R_{m,n}$ називатимемо d -матрицею, якщо

$$H = \begin{pmatrix} h_1 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ 0 & h_2 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & 0 & h_k & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \dots & \dots & \dots & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & 0 \end{pmatrix}$$

де $h_j \neq 0$ для всіх $1 \leq j \leq k$ і $h_1 | h_2 | \dots | h_k$, яку надалі запишуватимемо так: $\pi = \text{diag}(h_1, h_2, \dots, h_k, 0, \dots, 0)$. Для матриці $A \in R_{m,n}$ ($\text{rang } A = k$) введемо позначення: d_A^j — н. с. д. мінорів j -го порядку матриці A , $1 \leq j \leq k$; існують матриці $U \in GL(m, R)$, $V \in GL(n, R)$ такі, що

$$F_A = UAV = \text{diag}(a_1, a_2, \dots, a_k, 0, \dots, 0) \quad (1)$$

— d -матриця, яку називають канонічною діагональною формою (к. д. ф.) матриці A . Очевидно, якщо для F_A матриці $A \in R_{m,n}$ існує факторизація $F_A = F_1 F_2$, де F_1 та F_2 — d -матриці, то для A існує факторизація $A = BC$ така що $F_B = F_1$, а $F_C = F_2$. В [1] досліджувалась будова факторизацій неособливої матриці $A \in R_{n,n}$ у вигляді добутку неособливих матриць, для яких к. д. ф. добутку дорівнює добутку к. д. ф. матриць-співмножників. Дана робота є продовженням цих досліджень для матриць з $R_{m,n}$ при умові, що один із співмножників — неособлива матриця. Зауважимо, що отримані результати справедливі для матриць над областями елементарних дільників.

Теорема 1. Нехай к. д. ф. матриці $A \in R_{m,n}$ ($\text{rang } A = k$) допускає зображення у вигляді добутку d -матриць, тобто $F_A = UAV = F_1 F_2$, де $F_1 = \text{diag}(b_1, b_2, \dots, b_k, \dots, b_m) \in R_{m,m}$ — неособлива матриця порядку m , $F_2 = \text{diag}(c_1, c_2, \dots, c_k, 0, \dots, 0)$.

Тоді для кожного розкладу матриці $A = BC$ такого, що $B \in R_{m,m}$, $\det B \neq 0$ і $F_B = F_1$, а $F_C = F_2$, існують матриця $W \in GL(m, R)$ та нижня трикутна матриця B_0 порядку $m - k$ з к. д. ф. $F_{B_0} = \text{diag}(b_{k+1}, \dots, b_m)$ так, що $B = U^{-1} \text{diag}(b_1, b_2, \dots, b_k, B_0) W$ і $W^{-1} F_2 V^{-1}$. (Матриці U та V беруться із співвідношення (1).)

Доведення. Нехай матриця $A \in R_{m,n}$ зображена у вигляді $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$ — неособлива матриця з к. д. ф. $F_B = F_1$, $F_C = F_2$, тобто $F_A = F_B F_C$. Зауве-

жимо, якщо $m < n$, то для A існує матриця $T \in GL(n, R)$ така, що $AT = \| \| A_1, O_m^{n-m} \| \|$, де $A_1 \in R_{m,m}$, а O_m^{n-m} — нульова $(m \times (n-m))$ -вимірна матриця. Тоді $AT = BCT = B \| \| C_1, O_m^{m-n} \| \|$, де $C_1 \in R_{m,m}$. Якщо ж $m > n$, то з рівності $A = BC$ випливає $A_1 = \| \| A, O_m^{m-n} \| \| = B \| \| C, O_m^{m-n} \| \| = BC_1$, де $A_1, C_1 \in R_{m,m}$. Отже, при $m \neq n$ $d_A^k = d_{A_1}^k$ і $d_C^k = d_{C_1}^k$ для всіх $1 \leq k \leq \min\{m, n\}$, а дослідження будови матриць A, B та C зводиться до дослідження матриць порядку m , які отримані з A та C .

На підставі викладеного вище дану теорему досить довести для випадку $m = n$. Оскільки $UAV = F_A = UBCV$, то матриця $B_1 = UB$ елементарними перетвореннями стовпців зводиться до спеціального трикутного вигляду, тобто існує матриця $W \in GL(m, R)$ така, що

$$UBW = H_{B_1} = \left\| \begin{array}{cccccc} h_{11} & 0 & \dots & \dots & 0 & \\ h_{21} & h_{22} & 0 & \dots & 0 & \\ h_{31} & h_{32} & h_{33} & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ h_{m1} & h_{m2} & h_{m3} & \dots & \dots & h_{mn} \end{array} \right\|$$

— нижня трикутна матриця, причому h_{ij} , $i = 1, 2, \dots, m$, належать множині неасоційованих елементів із R , а h_{ij} , $i > j$, $i = 2, 3, \dots, m$; $j = 1, 2, \dots, m-1$, належать повній системі лишків за модулем h_{ij} , в якій нульовий клас зображено нулем області R . Матрицю H_{B_1} називають формою Ерміта матриці B_1 . Отже,

$$F_A = \text{diag}(a_1, a_2, \dots, a_k, 0, \dots, 0) = F_B F_C = UBW W^{-1} C V = \\ = H_{B_1} G = \left\| \begin{array}{cccccc} h_{11} & 0 & \dots & \dots & 0 & \\ h_{21} & h_{22} & 0 & \dots & 0 & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ h_{k1} & h_{k2} & h_{kk} & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ h_{m1} & h_{m2} & \dots & h_{mk} & \dots & h_{mm} \end{array} \right\| \left\| \begin{array}{cccccc} g_{11} & 0 & \dots & \dots & 0 & \\ g_{21} & g_{22} & 0 & \dots & 0 & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ g_{k1} & g_{k2} & g_{kk} & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ g_{m1} & g_{m2} & \dots & g_{mk} & 0 & \dots & 0 \end{array} \right\|.$$

Застосувавши тепер до останньої рівності міркування, аналогічні доведенню леми з [1], завершуємо доведення теореми.

Зауважимо, що якщо матриця $A \in R_{m,n}$ зображена у вигляді $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$, $\det B \neq 0$, і $F_A = F_B F_C$, то з доведення теореми 1 випливає існування матриць $U, W \in GL(m, R)$ та $V \in GL(n, R)$ таких, що $UAV = F_A$, $UBW = F_B$, $W^{-1}CV = F_C$. Крім того, якщо к. д. ф. F_A матриці $A \in R_{m,n}$ зображена у вигляді добутку d -матриць, тобто $F_A = UAV = F_1 F_2$, причому $F_1 = \text{diag}(b_1, b_2, \dots, b_k, \dots, b_m) \in R_{m,m}$ — неособлива матриця, то всі можливі факторизації $A = BC$ такі, що $B \in R_{m,m}$ — неособлива матриця з к. д. ф. F_B , а $F_C = F_2$, з точністю до асоційованості описуються множиною нижніх трикутних матриць $\{B_0\}$ порядку $m-k$ з к. д. ф. $F_{B_0} = \text{diag}(b_{k+1}, b_{k+2}, \dots, b_m)$, які неасоційовані справа. Дана теорема дала можливість розширити умови єдиності (в належному розумінні) розглядуваних факторизацій (див., наприклад, [1, 2]).

Наслідок 1. Нехай к. д. ф. матриці $A \in R_{m,n}$ ($\text{rang } A = k$) зображена у вигляді добутку d -матриць, тобто $F_A = F_1 F_2$, де $F_1 = \text{diag}(b_1, b_2, \dots, b_k, \dots, b_m) \in R_{m,m}$ — неособлива матриця порядку m , а $F_2 = \text{diag}(c_1, c_2, \dots, c_k,$

$0, \dots, 0)$, причому якщо $k < m - 1$, то $b_{k+1} = b_{k+2} = \dots = b_m$.

Тоді з точністю до асоційованості існує лише одна факторизація матриці A вигляду $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$ — неособлива матриця з к. д. ф. F_1 , а $F_C = F_2$, тобто якщо для матриці A існує ще одне зображення $A = B_1 C_1$ таке, що $B_1 \in R_{m,m}$ — неособлива матриця з к. д. ф. F_1 , а $F_{C_1} = F_2$, то $B_1 = BW$ і $C_1 = W^{-1}C$, де $W \in GL(m, R)$.

Нижче наведемо застосування теореми 1 до розкладу многочленних матриць над полем P на множники з наперед заданими к. д. ф.

Наслідок 2. Нехай к. д. ф. матриці $A(x) \in P_{m,n}[x]$ ($\text{rang} A(x) = k$) зображена у вигляді $F_A(x) = U(x)A(x)V(x) = \Phi(x)\Psi(x)$, $U(x) \in GL(m, P[x])$, $V(x) \in GL(n, P[x])$, $\Phi(x)$ та $\Psi(x)$ — d -матриці, причому $\Phi(x) = \text{diag}(b_1(x), \dots, b_k(x), b_{k+1}(x), \dots, b_m(x))$ — неособлива матриця і $\deg \det \Phi(x) = mr$.

Для матриці $A(x)$ існує факторизація $A(x) = B(x)C(x)$, де $B(x) \in P_{m,m}[x]$ — унітальна многочленна матриця степеня r з к. д. ф. $\Phi(x)$, а $\Psi(x)$ — к. д. ф. матриці $C(x)$, тоді і тільки тоді, коли існує нижня трикутна матриця $T(x)$ порядку $m - k$ з к. д. ф. $\text{diag}(b_{k+1}(x), \dots, b_m(x))$ така, що матриця $M(x) = U^{-1}(x)\text{diag}(b_1(x), b_2(x), \dots, b_k(x), T(x))$ елементарними перетвореннями стовпців зводиться до унітальної многочленної матриці, тобто існує матриця $W(x) \in GL(m, P[x])$ така, що $M(x)W(x) = I_m x^r - B_1 x^{r-1} - \dots - B_r$, $B_j \in P_{m,m}$, $j = 1, 2, \dots, r$.

Нижче вкажемо умови, за яких для факторизації матриці $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$ — неособлива матриця, виконується $F_A = F_B F_C$.

Теорема 2. Нехай матриця $A \in R_{m,n}$ ($\text{rang} A = k$) з к. д. ф. $F_A = UAV = \text{diag}(a_1, a_2, \dots, a_k, 0, \dots, 0)$, $U \in GL(m, R)$, $V \in GL(n, R)$, зображена у вигляді $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$ — неособлива матриця.

Рівність $F_A = F_B F_C$ виконується тоді і тільки тоді, коли матриця UB перетворенням стовпців зводиться до вигляду $UBW = \text{diag}(h_1, h_2, \dots, h_k, B_0)$, де $h_1 | h_2 | \dots | h_k | B_0$, а B_0 — нижня трикутна матриця порядку $m - k$ і $(a_j h_{j+1}) | (a_{j+1} h_j)$ для всіх $1 \leq j < k - 1$.

Доведення. Необхідність випливає з теореми 1.

Достатність. Нехай $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$ — неособлива матриця. Нехай, далі, $F_A = UAV = \text{diag}(a_1, a_2, \dots, a_k, 0, \dots, 0)$, $UBW = \text{diag}(h_1, h_2, \dots, h_k, B_0)$, де $h_1 | h_2 | \dots | h_k | B_0$, а B_0 — нижня трикутна матриця порядку $m - k$; $U, W \in GL(m, R)$, $V \in GL(n, R)$. Очевидно, що $\{h_1, h_2, \dots, h_k\}$ — k перших інваріантних множників матриці B . Оскільки $F_A = UBCV = UBWW^{-1}CV$ і UBW — блочно-діагональна матриця, то з даної рівності випливає $W^{-1}CV = \text{diag}(c_1, c_2, \dots, c_k, 0, \dots, 0)$. Отже, $a_i = h_i c_i$, $1 \leq i \leq k$. Оскільки $(a_j h_{j+1}) | (a_{j+1} h_j)$, $1 \leq j < k - 1$, то легко переконатись в тому, що $c_j | c_{j+1}$, $1 \leq j < k - 1$. Таким чином, $W^{-1}CV = F_C$ і $F_A = F_B F_C$. Теорему доведено.

Якщо неособлива матриця $B \in R_{m,m}$ — лівий дільник матриці $A \in R_{m,n}$ ($\text{rang} A = k$), тобто $A = BC$, то F_B ділить F_A : $F_A = F_B \Psi$. Закономірно виникає запитання про те, коли $\Psi = F_C$. Нижче буде дано відповідь на поставлене запитання. Відзначимо, що для неособливих матриць дане питання вивчалось в [3].

Нехай $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$, $\det B \neq 0$. На підставі [4] легко показати, що для матриць A та B існують матриці $U, W \in GL(m, R)$ та $V \in GL(n, R)$ такі, що $UAV = F_A$ і

$$UBW = B_1 = \begin{pmatrix} b_1 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ b_{21} & b_2 & 0 & \dots & 0 \\ & \dots & \dots & & \\ b_{m1} & b_{m2} & \dots & b_m \end{pmatrix},$$

де $\text{diag}(b_1, b_2, \dots, b_m) = F_B$, причому b_j , $1 \leq j \leq m$, належать множині неасоційованих елементів кільця R і $b_j \mid b_{ij}$ для всіх $m \geq i > j \geq 1$, а b_{ij} належать повній системі лишків за модулем b_i для всіх $m \geq i > j \geq 1$ (тобто матриця B_1 — форма Ерміта). Нехай $\text{rang} A = r$. Отже,

$$F_A = UAV = \text{diag}(a_1, a_2, \dots, a_r, 0, \dots, 0) = UBWW^{-1}CV = B_1C_1, \quad (2)$$

де $C_1 = W^{-1}CV$ — нижня трикутна матриця. Помноживши в рівності (2) матрицю B_1 на ненульовий стовпець матриці C_1 та застосувавши до отриманої системи рівностей міркування, аналогічні таким, як і при доведенні наведених вище результатів, отримуємо твердження, сформульоване у наступному зауваженні.

Зауваження 1. Нехай неособлива матриця $B \in R_{m,m}$ з к. д. ф. $F_B = \text{diag}(b_1, b_2, \dots, b_k, \dots, b_m)$ — лівий дільник матриці $A \in R_{m,n}$ з к. д. ф. $F_A = \text{diag}(a_1, a_2, \dots, a_k, 0, \dots, 0)$, тобто $A = BC$. Якщо для деякого $\delta \in R$ такого, що $\delta \mid d_C^1$, виконується $(a_i/\delta, b_j) = b_j$ для всіх $i < j \leq k$, то $F_A = F_B F_C$.

Відмітимо, що якщо в зауваженні 1 виконується одна з умов:

1) $\text{rang} A \geq m - 1$ і $(a_i, b_j) = b_j$ для всіх $i < j \leq m$;

2) $\text{rang} A = k < m - 1$, $b_{k+1} = b_{k+2} = \dots = b_m$, а $(a_i, b_j) = b_j$ для всіх $i < j \leq k$, то матриця B своєю к. д. ф. визначена однозначно з точністю до асоційованості.

Зауваження 2. Нехай неособлива матриця $B \in R_{m,m}$ є лівим дільником матриці $A \in R_{m,n}$, тобто $A = BC$. Нехай, далі, $k = m - 1$, якщо $\text{rang} A \geq m - 1$ і $k = \text{rang} A$, коли $\text{rang} A < m - 1$. Якщо $(\det B, d_A^k/d_B^k) = e$, то $F_A = F_B F_C$. Якщо ж $\text{rang} A \geq m - 1$, то матриця B однозначно (з точністю до асоційованості) визначена елементом $\det B$.

Враховуючи зауваження 2, легко показати, що якщо матриця $A \in R_{m,n}$, $\text{rang} A = k$, допускає зображення $A = BC$, де $B \in R_{m,m}$ — неособлива матриця, для якої $(\det B, d_A^k/d_B^k) = e$, то $F_A = F_B F_C$. Звідси, як наслідок, випливає, що для неособливих матриць із взаємно простими визначниками к. д. ф. добутку дорівнює добутку к. д. ф. матриць-співмножників (див. [5]).

1. Прокин В. М. До питання про мультиплікативність к. д. ф. матриць над областю головних ідеалів // Укр. мат. журн. — 1995. — 47, № 11, — С. 1581–1585.
2. Боревич З. И. О факторизации матриц над кольцом главных идеалов // Тез. докл. III Всесоюз. симп. по теории колец, алгебр и модулей (Тарту, септ. 1976 г.). — Тарту, 1976. — С. 19.
3. Петрычкович В. A generalized equivalence of pair of matrices // Mat. sr. — 1997. — 8, № 2. — С. 147–152.
4. Забавский Б. В., Казимирский П. С. Приведение пары матриц над адекватным кольцом к специальному треугольному виду применением идентичных односторонних преобразований // Укр. мат. журн. — 1984. — 36, № 2. — С. 256–258.
5. Newman M. Integral matrices. — New York: Acad. Press, 1972. — 224 p.

Одержано 12.07.99